

ת"פ 15095/08/15 - מדינת ישראל נגד עמליה מלי קורן, מאיה יזדי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15095-08-15 מדינת ישראל נ' קורן

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

נגד

1. עמליה מלי קורן

ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

2. מאיה יזדי

המאשימה

הנאשמות

גזר דין - לנאשמת 1

1. נאשמת 1 (להלן: "הנאשמת") הורשעה לפי הודאתה שניתנה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן שייחס לה עבירות של מעשה פזיזות ורשלנות, לפי סעיף 338(א)(8) לחוק העונשין התשל"ז-1977; מכירה קמעונית של תכשירים ללא מרשם לפי סעיף 42(א) בצירוף סעיף 60 לפקודת הרוקחים [נוסח חדש] התשמ"א-1981 (להלן: "הפקודה"), מכירת תכשירים שאינם מותרים ושלא לפי פנקס התכשירים, לפי סעיפים 47 וסעיפים 47א(ב) ו-60 לפקודה.

2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, במהלך שנת 2012 סייעה הנאשמת לאחיה לייבא כדורי הרזיה מסין (להלן: "הכדורים"), הן באמצעות נסיעות לסין והן באמצעות האינטרנט, ללא אישור ממשד הבריאות. הכדורים הכילו בתוכם, בין היתר, את החומרים Sibutramine, Phenolpataleine ו-Chrysophanol, שהם חומרים סינטטיים שנאסרו לשימוש על ידי משרד הבריאות. השימוש בחומרים אלו עלול לגרום לתופעות לוואי כגון עצירות, כאבי ראש, סחרחורות, דיכאון, עליה בדופק ובלחץ הדם, הקאות, פגיעה בכליות, דימום במערכת העיכול, קשיי נשימה, פרכוסים שרירים, היפוקלמיה, ובמקרים מסוימים אף למוות.

3. הנאשמת ואחיה העבירו את הכדורים לבקבוקי פלסטיק לבנים עליהם הדביקו מדבקות בהן כונו הכדורים "גלולות זהב לירידה במשקל". הנאשמת ואחיה, כתבו על המדבקות כי הכדורים עשויים מחומרים שהופקו מפירות וצמחי בר ואין להם תופעות לוואי.

4. בנוסף, הנאשמת קנתה מאחיה כדורים, שהוא ייבא לבדו, והיא מכרה אותם, כמו גם את הכדורים שייבאה יחד עם אחיה, לקונים בסביבתה, שהיו מעוניינים בכדורי הרזיה טבעיים, מבלי שידעה אותם בקיומם של חומרים סינטטיים, ומבלי שהזהירה אותם בדבר קיומן הצפוי של תופעות לוואי, ומהסיכון הכרוך בשימוש בהם, בפרט בנטילת הכדורים במקביל לשימוש בתרופות אחרות ובמצבים רפואיים שונים. הנאשמת אף לא ציינה בפני הקונים כי אין לכדורים אישור ממשד הבריאות.

עמוד 1

5. בין היתר, מכרה הנאשמת לנאשמת 2 את הכדורים תמורת סך של 200-300 ₪ לחבילת כדורים. גם נאשמת 2 לא ידעה את הקונים שרכשו ממנה את הכדורים, בדבר קיומם של חומרים סינטטיים, ומבלי שהזהירה אותם בדבר תופעות לוואי הצפויות להיגרם משימוש בכדורים, ומהסיכון הכרוך בשימוש בהם.

6. נתבקש והוגש תסקיר שירות המבחן. בתסקיר מיום 2.07.17 נסקרו קורות חייה של הנאשמת. קצינת המבחן ציינה כי הנאשמת קיבלה אחריות חלקית על ביצוע העבירה, לדבריה היא אכן סייע לאחיה במכירת התרופות מתוך רצון לסייע לו להתפרנס נוכח מצבו הרפואי, אך לדבריה היא לא ידעה כי התרופות שנמכרו מסוכנות ולא חוקיות והיא אף השתמשה בהן בעצמה. קצינת המבחן התרשמה בקושי ביכולת ויסות דחפים, אך בד בבד ציינה כי הנאשמת הצגה מודעות ראשונית לבעייתיות שבהתנהלותה ורצון לעריכת שינוי בתחום זה. בנסיבות אלו היא צורפה לקבוצה טיפולית.

7. בתסקיר נוסף שהוגש ביום 28.11.17 ציינה קצינת המבחן כי מדיווח שהתקבל ממנחות קבוצת הטיפול עלה שהנאשמת מפגינה אחריות ורצינות, מגיעה בזמן ומשתפת מעולמה הפנימי. בשולי התסקיר באה קצינת המבחן בהמלצה להשית על הנאשמת צו מבחן לשנה לצד של"צ בהיקף של 120 שעות.

8. בטיעוניו לעונש ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשמת 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, תוך שהוא מדגיש את הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה מהפצת הכדורים. כן ציין שמעשיה של הנאשמת נעשן לשם הפקת רווח כלכלי ושמדובר במעשים שחזרו על עצמם לאורך תקופה מספר פעמים. הוא הגיש פסיקה המתייחסת למתחם העונש ההולם הנע לדבריו בין עונש מאסר על תנאי ושל"צ נרחב ועד למאסר קצר בפועל. הנאשמת, לה 3 הרשעות קודמות בעבירות שונות, לצד הודאתה ולקחת אחריות חלקית כפי שעולה מהתסקיר, עומדת באמצע המתחם.

9. מנגד ב"כ הנאשמת ציין בטיעוניו כי מדובר בעבירת רשלנות וכי בפועל לא נגרם נזק ממעשי הנאשמת. הנאשמת הודתה מיד לאחר שתוקן כתב האישום תוקן שהיה מתבקש ונודע עליו רק במסגרת הליך לפי סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי שננקט על ידו. מכתב האישום המתוקן עולה כי מי שיזם את ייבוא הכדורים הוא האח שדינו נגזר למאסר על תנאי וקנס נמוך. על נאשמת 2 שהפיצה את הכדורים הושת של"צ בהיקף של 250 שעות והתחייבות והיא לא הורשעה. בנסיבות אלו לא ניתן להחמיר עם הנאשמת שחלקה קטן משל האח והנאשמת הנוספת. כן ציין שעברה הפלילי של הנאשמת אינו קשור לעבירות בהן הורשעה עתה.

10. הנאשמת ציינה כי היא מצטערת ולוקחת אחריות על מעשיה. היא ציינה את ההתקדמות שהיא עוברת במסגרת הטיפול בשירות המבחן וציינה את האירועים הקשים שפקדו אותה במות אמה ואחיה לאחרונה.

11. הערכים עליהם באים להגן העבירות שביצעה הנאשמת, הם שמירה על בריאות הציבור מפני שימוש בתכשירים המכילים חומרים מסוכנים ואינם מפוקחים על ידי גורמי הפיקוח המוסמכים, והגנה על האוטונומיה של הפרט לדעת מהו החומר שנמכר לו, מהם תכונותיו ומה הסיכונים הנשקפים ממנו. מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה הייתה גבוהה, כשהנאשמת מתעלמת לחלוטין מהסכנות שהיו עלולות להיגרם למשתמשי התרופות. יש במעשים גם כדי לפגוע באלו

המשווקים תרופות על פי הדין. הנאשמת גם הפיקה רווח כלכלי מביצוע העבירות, וזאת תוך הטעיית הקונים ועל חשבון בריאותם וחשיפת לסכנות. לצד יש לציין כי בפועל לא נגרמו נזקים כתוצאה ממעשי הנאשמת.

12. אכן, אין מדובר באירוע חד פעמי, כי אם במעשים שנמשכו לאורך זמן. ואולם חלקה ותפקידה של הנאשמת בשרשרת הפצת כדורי ההרזיה המסוכנים לא היה משמעותי יותר מזה של אחיה ושל נאשמת 2.

13. מנגד, העובדה שהנאשמת נטלה בעצמה את הכדורים, יש בה כדי ללמד על מידת תודעה נמוכה ביחס לסכנות האפשריות כתוצאה משימוש זה בזמן ביצוע העבירות. כיום, הנאשמת מודעת לסכנות שנשקפו ממעשיה ולחומרתם.

14. מתחם העונש ההולם מקרה זה בנסיבותיו, בשים לב לענישה בפסקי בית המשפט השונים, נע ממאסר על תנאי ועד למאסר קצר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים של מאסר על תנאי וקנס (ראו: רע"פ 654/13 אבו בכר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.06.09); ת"פ (באר שבע) 3582/05 מדינת ישראל נ' דנינו (פורסם בנבו, 29.04.08); ת"פ (ת"א) 10037-07-11 מדינת ישראל נ' פטליביץ' (פורסם בנבו, 12.09.13)). בהקשר זה יצוין כי צודק ב"כ הנאשמת שפסק הדין שצוין על ידי ב"כ המאשימה (רע"פ 9102/15 פאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.01.16)) אינו תואם לעובדות מקרה זה, שכן מדובר באותו עניין במכירה בכמויות מסחריות ותוך הפרת סימני מסחר.

ובאשר לנאשמת.

15. הנאשמת, ילידת 1969, כיום בת 48. בעברה הורשעה בעבירה של תקיפה סתם ובעבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון ואיומים ובעבירה של ביצוע עבודות ללא היתר.

16. לזכותה יש לזקוף את הודאתה במיוחס לה ונטילת אחריות על כך. ההתרשמות הייתה כי הנאשמת אכן מתחרטת על מעשיה. הנאשמת מנהלת אורח חיים נורמטיבי, ולהליך הפלילי עצמו הייתה השפעה חינוכית והרתעתית. הליך טיפולי בו החלה משמעותי לגביה והיא משתפת פעולה. יש סיכוי רב שההליך יושלם ובעקבותיו תעלה הנאשמת על דרך חדשה, שונה מזו שהביאה אותה להסתבכות בפלילים בשנים האחרונות. יש גם לתת משקל לשיהוי הרב בהגשת כתב האישום כשלוש שנים לאחר ביצוע העבירות, שיהיו שלא ניתן לו כל הסבר.

17. עקרון האחידות בענישה גם מחייב לגזור את עונשה של הנאשמת בשים לב לעונשים שהושתו על הנאשמים האחרים בפרשה זו, כמפורט לעיל, בפרט שהמאשימה לא ערערה על עונשים אלו.

18. בשים לב לכל האמור, יש לגזור את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם. אני משית אפוא על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 200 שעות של"צ שיבוצעו לפי תכנית שתוגש לאישור על ידי שירות המבחן בתוך 30 יום מהיום.

ב. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הובהר לנאשמת כי במידה ולא תעמוד בתנאי השל"צ או הצו, בית המשפט יהיה רשאי להשית עליה עונש אחר.

ג. 3 חודשי מאסר אשר לא ירצו אלא אם כן הנאשמת תעבור במשך שלוש שנים מהיום אחת מהעבירות בהן היא הורשעה.

ד. קנס בסך של 1,500 ₪ שישולם בתוך 30 יום מהיום.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן, אשר יגיש תכנית של"צ עד ליום 1.01.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"א כסלו תשע"ח, 29 בנובמבר 2017, בנוכחות הצדדים.